

[Samuelisen.]

deres Skib, forføje det paa et sikkert Sted, saa kunde de fra deres Skibe med smaa Baade fiske ogsaa uden for Skærene, uden at det medfører nogen Fare, idet Baadene da absolut vilde vide, hvor de kan træffe deres Skib om Aftenen, naar de skal hjem. Nu er det derimod ofte saaledes, at Baadene er ude, og selv om Skibet forsøger at holde sig i Nærheden af Baadene, vil det let, naar der kommer Taage — og Storm er der jo ogsaa —, drive væk, og Baadene kan da mangen en Gang ikke finde deres Skib. Det medfører Fare for, at i alt Fald enkelte af Baadene kan blive væk. Men det vil, paastaar man, ikke ske, naar man kender det bestemte Sted, hvor Skibet er forføjet. Jeg er ikke Sømand og kan ikke udtale mig bestemt om det, men jeg synes, der er megen Fornuft i den Betragtning, og Fiskerne og Skipperne paastaar, at det vil være heldigt for dem, hvis de kan faa Tilladelse til at forføje deres Skibe inde i Skærgaarden, inden for Holmene. De mener ogsaa, at det mangen Gang vil have Betydning for dem, at de ved pludseligt indtrædende Uvejr kan sejle ind i Skærgaarden og søge Læ bag de smaa Holme og Øer. Vi, der ikke er Søfolk, forstaar os maaske ikke paa det, men det ærede Medlem Hr. Westermann er jo Sømand og vil naturligvis med større Vægt kunne tale om dette.

Jeg vil tilføje, at jeg har talt med en forhenværende grønlandsk Embedsmand, der siger det samme: hvis Færingerne, naar de vil undgaa Uvejret, kan gaa ind i Skærgaarden — naturligvis udvisende den største Forsigtighed —, saa vil det give betydelig større Sikkerhed for Menneskeliv og for deres Skibe. Givet er det desuden, at naar der ikke er Fisk paa Bankerne, saa er det en Fordel for Fiskerne at kunne sejle ind i Skærgaarden og fiske der. Hvis de kan ligge inde i Skærgaarden og fiske der, naar der ikke er Fiskevejre ude paa Bankerne, kan de faa flere Fiskedage, end de kan faa, naar de maa undvære denne Tilladelse. Det synes jeg er givet. Jeg skal ikke nærmere diskutere dette Spørgsmaal, men jeg haaber i hvert Fald, at det er sandt, at Sikkerheden vil blive større. Fiskerne mener det, Fiskerne siger det, og Fiskerne har paaberaabt sig det under Forhandlingerne om Sagen.

Jeg ønsker saa til det, som den højtærede Statsminister har sagt, at føje, at naar Færingerne ønsker Havnen ved Tovkussak aabnet paa ny, er det for at kunne drive Baadfiskeri derfra.

Dernæst skal jeg tilføje, at der er Regler for Mærkning af Fartøjer, og jeg har aldrig hørt noget om, at de færøske Skibe og deres Sejl ikke er mærkede. Jeg skal undersøge det, naar jeg kommer hjem. Jeg tror, man netop i den sidste Tid har indskærpet Reglerne, og at de bliver iagttaget.

Endelig vil jeg gerne sige, at Fiskeriinspektionen udfører sin Pligt deroppe, og det er en ubehagelig Pligt, men mangen Gang udfører den mere end sin Pligt, idet den hjælper de færøske Fiskere overalt, hvor den kan.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ordet for en kort Bemærkning.

Westermann: Jeg kan ikke helt godkende den Fortolkning, som den højtærede Statsminister gav af min første Udtalelse, at jeg havde sagt, at Loven kun vilde berede Færingerne Skuffelse. Min Udtalelse gik ud paa, at de store Forventninger, Færingerne havde om, at denne Foranstaltning skulde udvide deres økonomiske Muligheder, ikke vilde blive opfyldt, og jeg synes dog, der er en Forskel.

Hvad Sikkerhedsmomentet angaar, har jeg erkendt, at de Nødhavne, der kan søges ind til, vil øge Fartøjernes Sikkerhed. Jeg har erkendt, at da Fisken vandrer dels til og dels fra Kysten, saa vil dette, at Fartøjerne kan følge med Fisken inden for Territorialgrænsen, muliggøre forbedrede Fangstvilkaar. Men jeg kan ikke paa nogen Maade dele den Anskuelse, at dette, at Fartøjerne, naar det blæser udenfor, kan søge Læ bag nogle Øer og foretage Fiskeri derinde, skulde øge deres Sikkerhed. Et Skib er, naar det i øvrigt er sødygtigt og overhovedet kan tage til Grønland, nu engang sikrest ude paa Søen i Tilfælde af daarligt Vejr og ikke inde bag Øer og Holme, hvor der er Læ. Naar, som jeg nævnte før, de 13 Skibe er forlist i de sidste ti Aar, uden at der er gaaet noget Menneskeliv tabt, er det, fordi de færøske Skibe — og det gælder for Resten ethvert Skib — løber paa Skærene i stille Vejr, men ikke, naar der er Sø og Storm. Naar Søen bryder over Skærene, kan Fiskerne se dem, men naar det er stille Vejr, kan de ikke se dem, og saa løber Fartøjerne op paa dem. Naar Skibene paa Grund af daarligt Vejr udenfor søger ind, vil de altid have en øget Mulighed for at løbe paa Skærene, som ikke er kortlagte, og der vil derfor være øget Sandsynlighed for Forlis for de færøske Fiskerbaade.